

El parc de Vilablareix

Vilablareix té, des del 2009, un dels millors parcs urbans de Catalunya. No pas en va el parc del Riu Güell fou un dels nou finalistes de la sisena Biennal Europea de Paisatge celebrada a Barcelona el 2010. Dissenyat per Ruisánchez Arquitectes al nou sector de creixement Perelló Sud, té la particularitat de formar un sistema de terrasses al·luvials paral·leles al riu per tal d'augmentar la capacitat hidràulica del curs en situacions d'avingudes d'aigua i defensar-se així de possibles inundacions. El parc manté una abundant vegetació de ribera i disposa d'àmplies zones de descans, de pícnic i de jocs infantils, així com diversos ponts de fusta sobre el riu Güell.

Només hi ha un petit problema. Tres anys després de la seva inauguració, l'habitatge més proper al parc està a uns 500 metres i, en conseqüència, el seu ús social és molt escàs. Si s'haguessin complert les previsions, al seu voltant hi hauria 1.300 habitatges i un polígon industrial de 25 hectàrees que aprofitarien la privilegiada situació del municipi respecte a Girona. Però la crisi econòmica i la fi del boom immobiliari han dibuixat un paisatge format per vials, fanals, voreres, parcs i parcel·les buides que esperen l'arribada dels anhelats veïns.

Al parc del Perelló no hi ha cap nen gronxant-se, no hi ha cap jubilat llegint el diari ni cap esportista de cap de setmana abeurant-se a les fonts. Malgrat això, les brigades de l'Ajuntament han de fer la neteja de l'espai per evitar-ne la degradació, de la mateixa manera que cal mantenir l'enllumenat dels carrers per

Un pa «original»

Tots els pobles i ciutats de Girona viuen envoltats de camps de blat però, inexplicablement, mengem pa amb farina produïda a milers de quilòmetres. La justificació exposada —«és la globalització»— mai no m'ha acabat de convèncer tenint en compte els costos logístics, temporals i de combustible vinculats a la importació. Avui observo amb satisfacció indissimulada que el Gremi de Flequers Artesans de les Comarques Gironines elaborarà pa fet només amb farina de Girona. S'ha repetit un munt de vegades: «ser original és tornar als orígens».

als pocs veïns del sector i intensificar la vigilància per evitar robatoris del mobiliari urbà. Tot plegat, un esforç econòmic notable tenint en compte que hi ha molt pocs habitatges per pagar l'Impost de Béns Immobles.

És evident que quan, l'any 2006, es va aprovar el Pla parcial del sector Perelló Sud ningú no podia preveure la intensitat de la crisi. Però també és cert que una actitud més prudent —per exemple, un desenvolupament per fases en lloc de transformar de cop 60 hectàrees— no només hauria evitat aquesta situació sinó que hagués garantit, en cas de tirar endavant, un creixement més digerible per a una població de només 2.200 habitants.

Seria molt millor —penso jo— que les parcel·les buides seguissin produint blat i ordi i que les brigades de l'Ajuntament poguessin concentrar els seus esforços en els parcs i jardins propers al centre urbà. Tot i així, si un dia passeu per Vilablareix, no deixeu de visitar un dels millors parcs urbans de Catalunya. S'ho mereix.

És un problema que es vol resoldre. Han proliferat exposicions, cicles, programes televisius dedicats a la ciència i s'ha incrementat la seva presència a la premsa.

Crec que no n'hi ha prou.